

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemnik za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznaki plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Interpelacija poslancev Mihe Vošnjaka in tovarišev

Njega ekscelenciji gosp. naučnemu ministru.
(V državnozborni seji dne 24. aprila 1888.)

Javni listi priobčili so nedavno vest, da je c. kr. naučno ministerstvo poslalo nedavno ukaz c. kr. deželnemu šolskemu svetu štajerskemu, da naj dela na to, da se na c. kr. državnej gimnaziji v Celji že več let obstoječe paralelke odpravijo; tako n. pr. piše „Laibacher Zeitung“ dne 5. t. m. o tem nastopno:

„Slovenski listi poročali so nedavno, da mislijo odpraviti nemško gimnazijo v Celji iz dislokacijskih ozirov. Ta govorica nastala je najbrž vsled tega, da je gospod naučni minister poslal c. kr. deželnemu šolskemu svetu v Gradci ukaz, da naj dela na to, da se odpravijo že več let na omenjeni gimnaziji obstoječe paralelke. Da bi se pa odpravila močno obiskovana gimnazija ali pa opustila višja gimnazija, se v merodajnih krogih ne misli.“

Ker se tudi odprava paralelke s faktičnim obiskom tega učilišča ne dá opravičiti, ker more tak ukrep imeti samo namen, da bi se otežil ali pa celo onemogočil obisk gimnazije mladeničem iz sodnih okrajev Gornji grad, Vransko, Šoštanj, Konjice, Šmarje, Kozje, Sevnica, Brežice in Laško, v katerih bivajo največ Slovenci in ker bi mesto Celje imelo škodo, kajti pomanjšalo bi se število dijakov, hrano plačujočih, ko bi se odpravile paralelke, usojajo si podpisani poslanci vprašati Njega ekscelenco:

1. Je li visoko c. kr. naučno ministerstvo res poslalo ukaz c. kr. deželnemu šolskemu svetu v Gradci, katerega smoter je, da se odpravijo paralele na c. kr. državni gimnaziji v Celji, in če je poslednje oblastvo dalo podoben navod vodstvu dotične c. kr. gimnazije?

In če se je to zgodilo,

2. Kaki povodi nagibali so učno upravo k takemu ukrepu?

Na Dunaji, dne 24. aprila 1888.

M. Vošnjak.

Dr. Poklukar, Šuklje, Hren, Pfeifer, dr. Ferjančič, dr. Gregorec, Vojnovič, dr. Masovčič, Borčič, Bulič, dr. Rapp, dr. Neuner, dr. Vitezić, Sternbach.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 26. aprila. [Izv. dop.]

—j—. Po razburjenosti zadnjih sej nastopila je sedaj popolna apatija mej poslanci. Zbornica je že vidno utrujena, kaj bode, če pomislimo, da zborovanje traja gotovo še ves maj, morda še celo v prvih dneh junija, ter da bode vsak dan seja, trajajoča po 6 ur in dlje!

Govorniški dvoboj mej poslancem Kronawetrom, grajačim postopanje Dunajskega redarstva nasproti delavcem ter mej policijskim predsednikom ponavlja se vsako leto, vendar je Kronawetter jako originalen govornik, da je tudi s svojo letošnjo filipiko proti državni policiji priznavanje izvalil pri levici, zanimanje pri vsej zbornici. Od kasnejših govornikov omenjamo dalmatinskega posl. Borčiča, kateri je spretno in energično zavračal nekatere napade Knotzeve na čast brvatskega naroda. Govora slovenskih zastopnikov Pfeiferja in Hrena sem že bil omenjal v svoji včerajšnji notici, danes oglašil se je dr. Poklukar pri naslovu „Vodne zgradbe“. Včeraj je bila zbornica zopet bavila se z ureditvijo naše Krke, ter je po nasvetu budgetnega odseka brez debate in z veliko večino sklenila lani po prof. Šukljeji nasvetovano resolucijo, s kojo se vlada pozivlja, takoj lotiti se pripravljalnih del za to potrebo zgradbo; danes pa je dr. Poklukar razpravljal ureditev Save ter v kratkem a jedernatem stvarnem govoru vladi priporočal, da naj sploh več sisteme spravi v svoje vodne stavbe, zlasti pa naj ne dela prepočasi ter z nezadostnimi sredstvi. Glede Save nasvetuje, naj se delo prične že l. 1889 ter dožene tekom treh let, a ne, kakor vlada namerava, stoprav prične čez 3 leta ter dovrši v dolgih sedmih letih. Dobro premišljena beseda dr. Poklukarjeva z nova dokaže, da se slovenski zastopniki v istini živo zanimajo za vsa važna pitanja, bodi si gospodarstvena, bodi si narodnopolitična, katera so sploh spojena z blagom našega naroda!

Po Poklukarjevem govoru zaključila se je debata, kot generalna govornika izbrana sta bila dr. Rus, in Poljak Jaworski. Poslednji razpravljal je gališke vode in poudarjal terjatve kraljevine gališke gledé ureditve njenih rek; levičarski pred-

govornik njegov pa se je v prvi vrsti pečal z dunavsko parobrodno družbo

Naslov „Vodne zgradbe“ bil je zadnji pri étatu notranjega ministerstva, pri katerem je bil upisan kak govornik. Ko je glasovanje bilo pri kraji, pretrgala se je razprava o državnem proračunu ter na razgovor postavil nova brambena predloga, ko smo že napovedali častitim našim bralcem. Kakor hitro se ta predmet reši, nadaljuje se zopet budgetna debata. Brzkone pride état naučnega ministerstva na vrsto v soboto. To Vam bode vsekako ostra razprava, o kateri bode Vaš poročevalec baje nekoliko natančnejši moral biti nego je faktično bil zadnji čas!

Govor državnega poslanca profesorja Fr. Šuklje-ja.

(V seji državnega zbora dne 19. aprila t. l. v generalnej debati o budgetu. Po stenografskem zapisniku.)

(Dolje.)

In konečno še jedna beseda o večjem donesku špiritnega davka. Gospoda moja! Davek na špirit imenovali so poslednjo pomoč, ki je avstrijskemu narodnemu gospodarstvu še na razpolaganje. In tu se usiljuje vprašanje, — prebivalstvo bavi se ž njim in mi ga tudi nikakor ne moremo prezirati — vprašanje: Kaj bode s povečanim dohodkom od špirita?

Dovolite mi, gospoda moja, popolnem odkrito besedo. Slovenec se prišteva kakor znano najboljšim vojakom avstrijske vojske in na nebrojnih bojiščih — od bitve na Moravskem polji 1278. leta do bosenske okupacije — je naš mali narod dejanski kazal svojo udanost dinastiji, avstrijsk patriotizem svoj. (Res je! na desnici.) In zastopniki tega naroda se nikdar neso obotavljali z dovoljenjem sredstev, ki so se zahtevali za moč in in veljavo naše države.

Baš to pa tembolj opravičuje zahtevo našo, da se mora vse storiti, da se ohrani mir, vse kar se še strinja sploh s častjo našo, da se ustanove in zagotove prijateljski odnosi z vsemi sosednimi državami, zlasti pa z velikim sorodnim cesarstvom na vzhodu. (Dobro! na desnici.) Že sedaj je pretežko breme za nas.

Kaj hočejo pa z večjim dohodkom od špirita?

LISTEK.

Dvoboj.

Iz zapisnikov prijateljskih.

(Češki spisal Svatopluk Čech; posl. Vinko.)

Prestal sem tri pravniške rigorose v kratkem času družega za drugim. V tem časi se je duh moj skrčil v žepno izdajo starih in novih zakonikov, za katero je moja shujšana in oslabela vnanjost delala dostojno vezbo. Ako še omenim, da sem ves ta čas zavoljo potrebnega živeža tudi advokatsko pisarno moral pohajati, odpusti mi gotovo tudi najstrožji čitatelj daljši prestanek, katerega sem storil na svojej težavnej poti do doktorske časti. Vsprejel sem namreč mesto vzgojevalca v plemenitej rodbini na kmetih. Otrešeš se malo prahu folijantov, preprihaš zaduhlo glavo s čistim selskim vzduhom, pripraviš se zložno za poslednji izpit — prostega časa za to bode dovolj — in — no, dalje za sedaj nesem mislil.

Življenje moje se je izpremenilo, kakor da je je zadela čarovna palica. Stanujem v ukusno in priležno opravljenej sobici oddaljenega krila vrlo

čudnega gradu, kakeršne si je svoje dni stavila romantiška domišljija iz sivih starinskih zidov in belih dostavkov najnovejše dobe, s stolpi, balkoni in stebri raznovrstnih zlogov in načinov. Njegov beli portal meče svojo svetlo senco do temnega ribnika, obdanega od mogočnih, mračnih dreves. Park okolu gradu je bolj divje vzrastel nego li umeten, kar se popolnem ujema z gradovo obliko in mojim ukusom.

Baron H. je jako prijazen človek, k veselosti nagnen in poleg tega zelo vzvišen nad občne predodke svojega stanu. Nedavno umrla soproga ostavila mu je v tolažbo tri krasne hčere in sinčka, kojega vzgojevanje je sedaj prepustil mojim rokam.

Najmlajša baronesa, z imenom Vanda, me je s prvim pogledom svojega velikega, sanjarskega očesa z otročje nežnega obličja toli očarala, da sem odslej v prostih urah vse zakonike glosoval s slabimi risarijami njene glave, kar je seveda moj izpit odkladalo čedalje bolj v megleno daljavo. Narisavši nekaj takih glav, ki so si bile podobne samo po uhanih, občudoval sem njih krasne kamenčke, ali pa se zamislil v park, kjer je Vanda kakor metulj s svojimi sestrami letala skozi temotno zelenje. Dà, počel sem še večje neumnosti. Dobro, da je boginja iz mavca na mojej pisnej mizi imela

čez oči zavezan trak: bila bi gotovo v jezi svojej z mečem presekala marsikak kos papirja, na katerem sem golobje uprego zaljubljenih verzov poslal na ramo, nedrije ali rokico obožavane deve.

S takimi nedolžnimi razgledi in vzleti zadovoljevala se je moja ljubezen. Plemenitaštvo, katero mi je kakor na kljubo mojim demokratskim načelom krasoto Vandino kazalo v neki posebni veličastnosti, videlo se mi je z druge strani kot neprodoren zid, na veke postavljen mej njo in mej menoj. Nisem se upal dvigniti k nji oči. Plavala je visoko nad mojim obzorjem kot prekrasna, nedosežna zvezda. Dočim sem z njenima sestrama, Olga in Heleno, občeval dokaj neprisiljeno, stal sem vselej pred njo malosrčen, kakor mlad dečko, s pobešenimi očmi in zarudeli lici. Skušal sem srčne želje svoje zakopati na dno duše, toda večkrat napravile so si od tam duška o njeni prisotnosti v vzdihih in gorečih pogledih. Zdelo se mi je časih, da je naglo vsplamenevši moj pogled srečal se z njenimi očmi, z lastovitim izrazom uprtimi v mene — a trenotje nato imenoval sem sam sebe brezpametnega sanjača. Ta neprestani razpór čustev prestavil me je v kraljestvo sanj. In zdlo se mi je, da sediva z Vando sama na zapuščenem

Morda si mislijo davek na špirit kot bogato napolnjeni reservoir, iz katerega bode, da govorim v podobah z zavibanimi rokavi vojni minister zajemal milijone, da črno vojsko — rekli bi — sijajno oskrbi? Ali se bodo tudi ti milijoni pogrezni v današki sod vojne uprave? Gospoda moja! Saj je popolnem prav, vojaške priprave za vojno so stvar, ki je dostojna naše največje pozornosti v sedanjem resnem položaji.

Nič manj važno kot vojaško je pa denarno pravljanje za vojno. Kovinskega vojnega zaklada, kakor je v Nemčiji ne moremo imeti pri našem finančnem položaji. Denarne priprave za vojno tiče pri nas le v zmožnosti davkoplačevalcev, da bodo zadostili v resnem slučaju jako napetim zahtevam; če pa popolnem izmolzete davkoplačevalca z bremenem, ki mu jih nakladate v mirnih časih, tedaj ne bode zmogel večjih zahtev v resnem slučaju, tedaj ne bode nikake finančije priprave.

Mislím torej, če dovolimo, davek na špirit, da moramo že naprej dobro vedeti, kako se bode porabljal. Porabiti se mora, da se bode državno gospodarstvo osvobodilo administrativnega in gospodarskega primankljaja, nadalje, da se pomanjšajo direktni davki, zlasti davek od poslopij, in indirektni davki, zlasti davek od soli (Jako dobro! na desnici) in h kratu naj bi se lotil onih zboljševanj, ki so v dosedaj zanemarjenih deželah, mej katerimi na vajah zlasti svojo ožjo domovino Kranjsko, več pogrešati ne morejo. (Dobro! Dobro na desnici.)

Toliko o državnem proračunu sploh.

Sedanja debata je pa tudi politična in sem torej prisiljen, da označim svoje stališče nasproti vladni politiki v svojem dvojnem svojstvu kot zastopnik slovenskega naroda in generalni govornik.

Dovolite mi, da najprej spregovorim kot zastopnik naroda slovenskega. V teku debate čuli smo oratorično pomeuljiv govor gospoda poslanca doktorja Gregra, ki je hudo napadal vlado. Dr. Gregar je marsikaj neresničnega povedal, k temu prištevam zlasti njegove razprave na finančnem polju, veliko je pretiral, pa bodimo odkritosrčni, jako mnogo, kar je navedel, naj se je še tako grenko glasilo, ni bilo drugega kot resnica (Prav res! na desnici), ne bil bi tolmač naroda, temveč naravnost kvarljivec javnega mnenja, ko bi se le upal braniti in zagovarjati naučnega ministra, katerega so od več strani, zlasti od desnice, tako energično prijemali. (Dobro! na desnici.)

Zahteve Slovencev v narodnem oziru so visoki zbornici že dovolj znane. Ni naša krivda, če tudi letos moramo visoko zbornico nadlegovati s ponavljanjem svojih zahtev.

Nikdo ne more nam očitati, da kaj nemogočega zahtevamo, da prestopajo naše terjatve meje skromnosti. (Dobro! na desnici.) Mi ne posegamo v pravice drugih; nazaj potisnjeni z obširnega ozemlja, ki so je v starodavnosti naši pradedi imenovali svojino, ki je segalo s panonske nižave daleč v Tirolsko in na Gorenje Avstrijsko, želimo, da ohranimo narodna svojstva na bornem kosčku ozemlja, ki je nam še ostal, ter najdemo pot do kulture, z naravnim sred

otoku, pod oblakom bajnih cvetov in dotikajoč se drug drugega z licem, brez želje gledam daljno jadro na morji; potem se mi je zopet zdelo, da kot ponosna plemenita dama minulih časov v prekrasni nosilnici čudi okrog in da njene oči pod ognjenim dežjem demantov in biserov malomarno gledajo v mé, ki sem se kot beden siromak s tolpo gledalcev umaknil s ceste pred helebardami njenih opród,

Zaljubljeni ljudje so slabi družabniki. Tudi gospod baron je skušil na meni istinitost te prislovice. Kot strasten kadilec, hotel me je iz prva z važnim pregovarjanjem in šaljivim draženjem pripraviti k temu, da bi po obedu in večerji v njegovi družbi vonjavo žrtev prinašal bogu Nikotinu; ali ko so se vsi njegovi poskusi do cela razbili ob mojem korenitem sovraštvu do vsega, kar je dišalo po tabaku, naredila sva premirje na ta način, da mi je gospod baron „za zdaj“ sicer prizanašal s svojimi disečimi smodkami, a za to sem moral kot poslušatelj njegovih z dimastimi oblaki menjajočih se anekdot igrati sila žalostno ulogo. V istini, žalostno ulogo! Njegovim besedam dajati sem moral vsaj toliko pozornosti, da sem se časih začudil, časih pa se zasmijal, a mej tem je vsaka beseda, katero je bila Vanda izgovorila pri mizi, kakor angeljsk spev zvenela v mojem ušesu, in krasne njene oči gledale so name iz slehernega dimastega obročka!

(Dalje prih.)

stvom materinščine. In kako stališče zavzemljejo vladni organi v boji, kateri nam usiljuje nagon po razširjenji premočnega nemškega in italijanskega sosedu.

Kar se dostaje pravosodne uprave, s hvaležnostjo priznati moram, da se vendar prizadeva zadostiti dejanskim razmeram in pravnim zahtevam prebivalstva slovenskega in imeli bomo v specijalni debati vsekako še priložnost, dokazati ničevnost napadov, ki so se že zgodili ali se pa napovedujejo proti vodji pravosodnega ministerstva z one strani.

Nadalje tudi priznavam, da se je na Kranjskem pod Taaffejevim ministerstvom mnogokaj obrnilo na bolje. Nehal je pritisk prejšnjih vlad in numerično razmerje: 450.000 Slovencev proti 50.000 Nemcem je vendar činitelj, ki se naravno pokazati mora. Toda naj smo že dobili kar koli pod Taaffejevo vlado, vse je in ostane negotovo, vse je v nevarnosti, dokler tlači naše soplemenike na Štajerskem, Koroškem in Primorskem oni nasilstveni pritisk, ki ni nehal pod vlado Taaffejevo, niti malo prenehal, temveč se še povečal. (Prav dobro na desnici.) In tu se mora povedati: žalostno je, da so baš organi vlade, katero že deset let tako nesebično podpiramo da so baš ti organi orodje za narodno zatiranje. Posebno na Koroškem oblastva — in tu začenjam z deželnim predsednikom (Poslanec Klun: Prav dobro!) — s tako gorečnostjo delujejo pri ponemčevanju, da bi pruski minister Gossler utegnil kar zavdati lavore gospodu Schmiedtu Zabierowu.

Naši naučni minister; katerega toliko proslavljajo zaradi njegove energije in delavnosti, ki po mojem mnenju mnogo avtoritete svoje po nepotrebnem trati za malenkosti, je gluh za naše zahteve; resolucije visoke zbornice prezira z neko ponosno ravnodušnostjo in malomarno gleda, kako se dan za dnevom lojalnemu narodu krati pravica in zakon.

Mika me, da bi to dokazal, toda skušnjavo hočem premagati, kajti imeli bomo v podrobni debati še dovolj priložnosti, da formulujemo zahteve svoje.

Storili bomo popolnem svobodno, odkritosrčno bomo povedali resnico, kakor jo je naš zastopnik dr. Tonkli v budgetnem odseku. Poslali nas neso na Dunaj, da bi se komu poklanjali. Naša najvišja naloga je, da izrazimo v besedah čuvstva svoja, ki se gibljejo v globočini naše narodne duše, in zameriti se nam ne more, če ta čuvstva neso najprijetnejša, ko že zastonj čakamo desetletja, ko so nas varale že tolikrat nade in smo doživeli tako britke skušnje s sedanjim našim naučnim ministrom.

Molčim o tem in omejiti hočem se na to, da navedem nekatere številke, ki se tičejo naše ožje domovine.

Seveda mi tukaj preti nevarnost, da po stari navadi, kadar se govori, o Kranjskeji zmajajo z ramami in reko: Vaša dežela je pasivna. Dokaz za to so pa še danes dolžni. (Poslanec Klun: Res je!) Res je, da najdete od 1876 l. v proračunu postavko 155.000 gld., katere donaša država za zemljiško odvezo. Toda nekaj drugega se ne sme prezreti in to je znesek, ki iz kranjskih živorebrnih rudnikov v Idriji se steka v državno blagajnico, ki se sme povprek računati na 300.000 gld. Ta isti donesek znašal je lani 353.000 gld., to je za celih 32.000 gl. več, nego plača Solnograška vsega zemljiškega davka in za 50.000 gl. več, nego ga Dalmacija.

In če se ozremo na neposredne davke, ni Kranjska zadnja dežela v Avstriji. Na glavo pride v Dalmaciji neposrednega davka 1 gld. 43 kr., v Galiciji 1 gld. 72 kr., v Bukovini 1 gld. 78 kr., na Tirolskem, kjer se je davek povišal za 66%, o čemer je govoril dr. Steinwender, kar priznavam, 2 gld. 44 kr., na Kranjskem 3 gld. 8 kr. (Čujte! na desnici.) V celi Avstriji, če se ne oziramo na Dolenjo Avstrijo z Dunajem in njegovimi zares ogromnimi davki, pride povprek po 3 gld. 44 kr. na glavo, kakor jaz mislim.

Na Češkem — in to posebno naglašam, — ki se more po pravici sklicevati na svoje visoke davke, pride ga na glavo 4 gld. 51 kr.

Nastane sedaj vprašanje, kaj je vendar storila vlada za deželo, ki prinaša vendar pošteno svoj del k državnim dohodkom, da povzdigne njeno blagostanje?

Pri vseh onih postavkih, katere vsako leto izločimo iz gospodarskega primankljaja, se dosedaj ni niti eden krajcar izdal za Kranjsko. (Poslanec Klun: Čujte!)

Investovala ta vlada ni nič v mojoj vožnji domovini in tudi pri onih izrednih dohodkih, na katere

se ne ozira pri preračunjevanji gospodarskega deficita smo vsekako škodo imeli.

Priznali mi bode, da dežela more napredovati le tedaj, če ima razvito industrijo. Predpogoj za to so pa dobro občila. Oglejte si je na pr. Kranjskem. Na Dolenjskem, v ozemlju, ki je večji nego celo Šlezija nemajo niti pedij železnice (Tako je! na desnici) in le jedno državno cesto, ki veže Hrvaško s Kranjsko. (Klici na desnici: Žična železnica!) Ta je pa unicum, če se pomisli, kako je narejena; bolj ovira promet nego ga pospešuje. Drugod se izogibajo klanecv, tu so jih pa prav iskali. (Veselosť na desnici.)

In, gospoda moja, nazadnje so se vendar lotili, da popravijo dva zlasti huda klanca, sicer v Gorjancih ter mej Novim mestom in Št. Jarnejem. Lani sva jaz in gosp. Pfeifer opazarjala, da so krediti za to premajhni. Tako se je za preložitev ceste mej Rudolfovom in Št. Jarnejem, za kar je treba 86.000 gld. lani postavilo v proračun 6000 gld. (Čujte! na desnici.) Zahtevali smo zategadel več.

In letos se je nam ustreglo, in postavilo v proračun 6.300 gld. tedaj za celih 300 gld. več. Gospoda moja, to vendar ni drugega, kakor ironija. (Veselosť na desnici.)

Gospoda moja! Ponašati se smem, da imam toplo sočuvstvo za trpljenje družih, vendar bi izrekel skromno željo, da bi visoka vlada blagovoljno poslala vsako leto nekaj svojih članov, recimo dva ali tri dvorne svetnike in če je mogoče še jednega zastopnika vojne uprave na Dolenjsko, da bi se iz lastne skušnje, iz lastnih muk se prepričali o neverojetnih stiskah, katere prouzroča tako stanje občil na Dolenjskem. Državni proračun dobil bi potem takoj prijaznejše lice! V tem oziru prišli bomo v specijalni debati z resolucijami; jaz si usojam že sedaj je naznaniti in priporočati visoki zbornici.

Poglejmo le železnice. Železniška politika je v dvojnem oziru za Kranjsko jako škodljiva in sicer kar se tiče razširjenja naših železnic in kar se dostaje tarifov. Neugodnosti zadevajo nas in mnogo družih. Pa tudi olajšave, ki se drugim dovoljujejo, nam škodujejo. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 27. aprila.

Politik je objavila Lamanskega program o rešenji slovanskega vprašanja, po katerem bi se Čehi pridružili Nemčiji. Pri tem napada Mladočehe zaradi njih rusofske politike, ki hoče s svojimi intrigami takej osodi izročiti češki narod. Čehi ne puste da bi jim kdo usiljeval samomor. Dovolj so silni, da si sami pomagajo in se obvarujejo v zvezi z drugimi narodi. Zategadel je zgodovinska naloga naše države, iskati izraz skupnih potreb dinastije in narodov. Češki narodni in politični program strinja se s političnim programom avstrijske države.

Hrvatski ban odpotoval je v Budimpešto, da se dogovori z ministerstvom zaradi predlog za deželni zbor.

Vnanje države.

Bolgarski opozicijski listi bili so poslednji čas posebno predrzni. Napadali so kneza, vlado in vojsko, prav kakor da se je že res približal čas, da se izvrši državni prevrat. Urednik „Trnovske Konstitucije“ Ivan Slavejkov je bil zategadel na tri, urednik „Narodne volje“ na dva meseca ječe obsojen. Nič manj brezozirno pa pišejo vladni listi proti opoziciji. Dostojnosti bi zaman iskali v bolgarskih listih, naj bodo že te ali one stranke. Povsod se kaže slepo sovraštvo, kakeršno se pojavlja mej posameznimi strankami. Nikdo več ne misli na blagor domovine, vsakemu je le za svoje lastne in pa strankarske koristi.

Bolgarski eksarh se je pritožil pri turški vladi, zaradi slabega stanja verskih zadev v Makedoniji. Svečnikov primankuje, in oblastva jim delajo razne zapreke. Prosil je, da bi smel imenovati nekaj škofov in zidati nekaj novih cerkva. Veliki vezir pa dosedaj še njegove pritožbe ni izročil sultanu in tudi ministerskemu svetu je ni predložil. Ne ve se torej, če se misli kaj ozirati nanjo ali pa nič.

Odnosaji mej Grško in Turčijo so precej napeti. V Carigradu Grkom nič ne zaupajo. Grška vlada je opozarjala Turčijo, da naj pazi, da ne bodo Slovani še nadalje grški element v Makedoniji nazaj potiskali. Veliki vezir se pa še za to zmenil ni, kajti dobro ve, da Grkom ni nič verjeti. Zaradi tega so pa Grki na Turke sila jezni. Grška vlada sedaj ne bode poslala v Carigrad poslanca, da bi sultanu izročil red Spasitelja.

Nemci dobivajo v Turčiji vedno večji upliv. Nemški častniki in uradniki se množijo, nemški trgovci in obrtniki vedno bolj izpodrivajo domačine in Francoze. Posebno nemška železninarska obrtnija je našla dobra trgovišča v Turčiji. Nemci se nase-

ljujejo po Palestini in Siriji in imajo že vasi po 500 do 600 prebivalcev s protestantskimi cerkvami in šolami. Te naselbe bodo kmalu dale Nemčiji pravico, govoriti o interesih nemških podložnikov v Turčiji.

Dopisnik angleškega lista „Pall Mall Gazette“ je bil obiskal francoskega komunista Pyata in se je z njim pogovarjal o reviziji ustave. Pyat mu je rekel, da se popolnem strinja z Boulangerjem, da se mora premeniti ustava, a o tem, kako naj se premeni, pa ne. Boulanger bi rad, da se predsedstvu republike dá večja oblast, Pyat pa, da se odpravi. Poslednji je za ustavo 1793. l., ki je bila Franciji dala vladno, ki je sovražnika odgnala od meje, jedno samo zbornico, ki bode izraz narodnega mnenja. Boulangeristi hočejo nekako drugo cesarstvo, ker hočejo plebiscit, kakor Napoleon III. Pyat pa misli, da plebiscit ne izraža volje naroda, njegov ideal je komuna, ki združuje departemente. Predsednika ni treba, ki je itak le bolj monarh. Boulanger bi rad dobil najvišjo oblast v roko. Postopa ravno tako kakor Napoleon III. Denar za njegove agitacije dajo nekateri bankirji. Vso stvar vodi grof Dillon, ki je nekak ravnatelj delniške družbe, „Boulanger in drugovi“ Pyat se nadeja, da bi se dala revizija ustave izvesti brez prevrata. Prava republika bi se hitro spravila v kraj vse, kar hrepeni po ulogi despota.

Vožnje parnikov severnonemškega Lloyda v Afriko, Azijo in Avstralijo so se prvo leto slabo obnesle. Če tudi je nemška vlada dala 44 milijonov mark subvencije, vendar ima društvo precejšnje izgube. Zgubilo je tudi jedno svojih najboljših ladij. Odprli so se pa s tem podjetjem novi poti nemški trgovini in je zato pričakovati večjih uspehov bodoča leta. Prvo leto se itak malo katero podjetje dobro obnese.

V angleške spodnji zbornici je bila huda debata, o predlogu, da bi se veljava novega zakona o lokalni upravi razširila tudi na Irsko. To so predlagali irski poslanci in podpirala je je opozicija. Za Irce se je potegoval zlasti Churchill, ki je očital vladi, da ne drži besede, kajti obetala je že podoben zakon in razdražen je ostavil zbornico pred glasovanjem. Vidi se, da se Churchill vedno bolj bliža opoziciji. Izid glasovanja smo že priobčili v včerajšnji brzojavki.

Domače stvari.

Dr. Martin Razpet.

V Rudolfovem umrl je včeraj ob 1/2. uri popoldne po dolgem mučnem hiranju v 63. letu dobe svoje gospod dr. Martin Razpet, c. kr. okrajni zdravnik, odlikovan z zlatim križcem s krono. Pokojnik služboval je kot zdravnik na več krajih naše kronovine, povsod pa si s svojim vestnim delovanjem kot narodnjak in zdravnik pridobil splošno spoštovanje in njegova smrt vzbudila bode v vseh krogih, ki so ga poznali, globoko sožaljenje. Bodi mu zemljica lahka!

— (Umrl) je včeraj nagloma v najlepši dobi gospod Ivan Kališnik, trgovski potovalec in odličen predtelovalec „Sokola Ljubljanskega“. Potujočega po kupčijskih opravilih zadela ga je v Kočevji nagla smrt. Pokojni Kališnik bi je zelo priljubljena oseba v trgovskih in narodnih, posebno pa v Sokolskih krogih. Lahka mu zemljica!

— (Dopolnilne volitve v mestni zbor.) Danes je volil I. razred. Oddanih je bilo 92 volilnih listkov. Izvoljeni so: Ivan Velkovrh z 91, dr. Josip Staré z 89, Henrik Ničman s 87, Josip Tomek s 86 glasovi.

— (Odlikovanje.) Josip Lautner, zdravnik v Vitanji, dobil je zlati zaslužni križec.

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) bode jutri v soboto zvečer v čitalniški restavraciji.

— (V Rudolfinumu.) v bralni sobi, bode jutri zvečer mesečni shod muzejskega društva, pri katerem bi g. vladni svetnik in konservator Anton Globočnik predaval o zgodovinskem razvoju uprave in sodstva na Kranjskem.

— (Tehniško društvo) napravi dne 10. maja izlet v Račensko dolino, kjer si bode ogledalo po inženirji Hraskemu doslej dogotovljena dela za odvajanje vod. Nazajgrede ustavi se v Grosupljem, kjer bode pri g. Koščaku obed.

— (Kranjsko obrtno društvo) zborovalo je včeraj v g. Štruklja gostilnici v Kolodvorskih ulicah v jako mnogobrojnem številu. Predsednik g. Klein naglašal v svojem govoru, da naj bi se obrtniki, ker sta se ustanovili doslej še le dve zadrugi v Ljubljani, mesarska in brivska, mnogoštevilneje oklenili obrtniškega društva, katero bi potem morda uspešneje moglo čuvati interese obrtnega stanu. Dosedanji odbor odstopi, naj bi se po

novem odboru društvo zopet oživilo. Tajnik gospod Kunc pravi, da je društvo prva leta res uspešno delovalo, storilo mnogo korakov za varstvo obrtniških interesov in tudi nekoliko doseglo pri deželnem zboru kranjskem, da se je odpravilo obrtno delo v prisilni delavnici. A to je bil le navidezen uspeh, tako rekoč le kratek sen, kajti danes cvetelo obrtno delo v prisilni delavnici, kakor poprej. Tudi vlada se malo briga za varstvo obrtnije, kajti po upravnega sodišča razsodbi, da smejo tudi tovarnarji jemati mero, sta uničeni še kolikor toliko doslej boljši obrti, krojaška in čevljarska, in tudi pri teh dveh bodo v kratkem preplavili židje trg. Kupčijska zbornica dela v obrtnih zadevah jako čudne sklepe, saj jej ni dosti mari za obrtnike, in nekateri gospodje mislijo, kaj neki hočejo obrtniki, saj stvari ne razumejo, saj se jim dobro godi in péki imajo celo hiše. No, istina je, da jih péki še imajo, kadar jih še ti ne bodo imeli, potem bodo pač vsi obrtniki jednaki — berači. Stavbeni mojster gospod Filip Zupančič graja, da ni odbor ničesar storil zaradi kandidatur v mestni zbor in v kupčijsko zbornico in obžaluje, da je gospod predsednik preprečil sam, da se v kupčijski zbornici ni volil za podpredsednika obrtnik, ampak trgovec, tako, da ima trgovski stan v tej korporaciji obe častni mesti. Gospod faktor Hribar naglašal, naj bi obrtni stan, ki je sedaj tu potlačen na tako nizko stopinjo, gledal, da dobi veljavo, kakor v drugih mestih, in v to bi najbolj koristilo, da se zopet ustanovi obrtni list, kateri bi bil prava vez mej obrtniki tukajšnjimi in vse dežele. Konečno nasvetuje, naj bi se prirejali posebni večeri za obrtnike. Gospod Regali kaže na lepe uspehe obrtnega društva v Gradci, katerega bi moralo kranjsko društvo posnemati. Tudi on podpira izdavanje obrtniškega lista. Gospod Klein misli, da bode moralo društvo gledati na to, da pridobi izobraženih mož, profesorjev itd., za predavanje. Gospod Regali pa nasvetuje, naj bi v tem zmislu novo voljeni odbor preuredil pravila. Jako živahne obravnave zaradi izdaje obrtnega lista, udeleželi se še gg. Dežman, Kunc, Zupančič in Hribar, in konečno se principijalno sklene izdati list in odboru pa naročiti, da potrebno poskrbi. Konečno se še sklene, da se letnina poviša zopet od 1 gld. na 3 gld. Revni obrtniki pa plačajo le po 1 gld. V odbor so bili izvoljeni gg.: Klein, Kunc, Hribar, Dežman, Regali, Šparovic, Kunst, Lasetzky, Škrabec, Widmayer, Žitnik, Perne, Zupančič, Horvat in Žagar. Proti 11. uri sklenilo se je zborovanje.

— (Nevarnega tatu) prišla je včeraj policija Ljubljanska po zares neumornem iskanju. Investno je prijeto tat one tatinske družbe, katera je zadnje dni krala po Ljubljani in na Viči. Ujeti tat je iz zapora Kamniške okrajne sodnije ubegli in policijsko zasledovani 20 letni Primož Prelovšek iz Trzina, ki je bil že čestokrat kaznovan zaradi hudodelstva tatvine, zaradi katere je bil tudi sedaj v Kamniku v preiskavi. Oče in brat njegov sta tudi zaradi tatvine na Gradu zaprta. Mestni redar Gostič je poizvedel, da se Prelovšek skriva v stanovanju svoje ljubice, delavke v tabačni tovarni Julije Lovše, stanujoč v Rožnih ulicah št. 27. Gostič se takoj včeraj popoldne ob 3. uri napoti, da bi ujel Prelovška. Treba je bilo velike opreznosti, kajti znalo se je, da ima Prelovšek pri sebi revolver in da je vsak hip pripravljen ustreliti na vsacega, kdor bi ga hotel prijeti. V sobi delavke Lovše bil je Prelovšek skrit pod posteljo. Redar Gostič sunil je dvakrat s sablo pod posteljo, a še le ko je v drugič sunil, oglasil se je Prelovšek ter potem prišel izpod postelje, na kar ga je Gostič prijel. V sobi našel se je kovček Prelovškov ter odnesel na rotovž, kjer se je natanko preiskal. Našli so v njem do 160 gld. denarja, (stotak, drugo desetaki) potem veliko smodk in žepne robce, zaznamovane z J. S. Ko so Prelovška na policiji preiskali, našli so pri njem še nekoliko denarja in srebrno uro z veržico, na jedni nogi imel je žensko nogovico, zaznamovano s črkami J. S. na drugi nogi moško nogovico, zaznamovano s črkami F. S. Te nogovice so izvestno od tatvine pri „Bobenčku“, kajti tam so bile ukradene nogovice z enakimi znamkami, ki so začetne črke imenom Jovana in Fran Šušteršič. Tudi smodk je bilo pri Bobenčku dosti pokradenih. Prelovšek oddal se je še včeraj na Žabjak.

— (Iz Celja) se nam piše: Danes po noči umrl dr. Karol Higersperger, odvetnik tukaj, znan kot zagovornik v kazenskih zadevah. Bil je že več časa bolan na želodnem raku.

— (Obrtno društvo v Celji) je vsled namestništvene odredbe razpuščeno.

— (Duhovske spremembe v škofiji Ljubljanski.) Gosp. Janez Virant bil je kano-nično umeščen na župnijo Mokronoško, g. L. Gantar pa na župnijo Črmošnjiško. — Gosp. Martin Končnik, župnik v Javorji, dobil je župnijo Cerklje na Dolenjskem, gosp. Fran Tavčar, kaplan pri sv. Joštu, premeščen je v Gorenjo Besnico.

— (Slovensko „bralno društvo“ v Kranji) naročilo je pri g. Arci Hofbauer v Ljubljani zastavo, koje slovesno razvitje se bode praznovalo dne 3. junija t. l. — Nadejati se je, da se redke te slavnosti udeležé vsa narodna društva iz obližja. — Natančni vsposed objavi se pri-lično v tem listu. Odbor.

— (Poziv!) Popoldne 29. aprila t. l. (čet-rtro nedeljo po veliki noči), napravijo rodoljubi v Apačah osnovalni zbor podružnice sv. Cirila in Me-toda za Apače, Šmarjeto, Sela in Galicijo, in sicer v gostilnici g. A. Božiča p. d. Jakobiča — Povab-ljeni so vsi zavedni Slovenci. Rojaki, na svidenje v Apačah! Anton Božič, pooblaščenec.

— (Slovenskim rodoljubom) nazna-njamo, da imamo na četrto nedeljo po veliki noči, t. j. 29. aprila t. l. osnovalni zbor podruž-nice sv. Cirila in Metoda za Tolsti Vrh in okolico, in sicer v Guštanji (Gutenstein) v gostil-nici „pri Tirolci“ ob 4. uri popoldne. Na ta shod uljudno vabimo vse zavedne Slovence. Na svidenje v Guštanji! Na Tolstem Vrh 15. aprila 1888.

Pooblaščenec in somišljeniki.

— (Slovenska čitalnica v Gorici) praznuje v nedeljo dne 29. t. m. svojo petindvaj-setletnico z veliko besedo. — Vspored: 1. Ouver-tura, svira vojaški orkester. 2. „Pobratimija“, ugl. Ant. Förster, za moški zbor in samospev. 3. Slav-nostni govor. 4. „Kdo je mar?“ ugl. dr. Benjamin Ipavec za moški zbor, tenor solo, bariton-solo in orkester. 5. Godbeni komad, svira vojaški orkester. 6. „Oznajna zvon nam Veliko-Noč“, ugl. Fr. Abt, poje ženski zbor s spremljevanjem glasovirja. 7. „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesnj“, zlo-žil Ant. Förster za moški zbor, četvero-speve, so-pran in alt z orkestrom. 8. „Ženski jok“, vesela igra, posl. Val. Mandelc. — Po besedi bo ples v dvorani; na vrtu, ali pri neugodnem vremenu, v spodnji dvoranci slavnostni banket. — Pri besedi in plesu svira vojaški orkester; petje izvršuje do-mači pevski zbor pomnožen s šempeterskimi pevci in s pevskimi zbori iz Kanala, Kozane in Perva-čine. — Couvert pri banketu brez pijače stane 1 gld., za deležbo oglasiti se je pri čitalničnem ču-vaji vsaj dopoldne prihodnjega petka. — Začetek be-sedi točno ob 8. uri zvečer. — Brez ustopnice je dovoljen ustop samo društvnikom; drugi naj si blagovoljno preskrbe ustopnice po čitalničnem ču-vaji. — Preuljudno vabi vse p. n. člane in slavna narodna društva odbor.

— (Zavratni umor.) V Opatiji je pre-taklo nedeljo finančni nadzornik zavratno ustrelil moža, s katerim je več dni nesrečno igral. Finančni nadzornik bil je jako vesten v svoji službi, a zadnji čas polastila se ga je strast igre in po cele dni je igral znano italijansko igro „mora“, a vedno nesrečno. Vsi opomini bili so brezuspešni, igral je vedno strate-neje. V nedeljo je zopet igral in vse izgubil, kar je imel. Izguba v igri porodila je misel osvete, pri-čkal je svojega partnerja in ga zavratno usmrtil. Morilca so zaprli.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 27. aprila. Ministerstvo dalo ostavko. Novi kabinet je sestavljen: Nikola Kristić prevzel predsedstvo in notranje stvari, Mijatović vnanje stvari, Bogičević javna dela.

Berolin 27. aprila. Cesar čuti se po dobrem spanji jako okrepčanega. Splošno stanje se polagoma boljša.

Razne vesti.

* (Češko gledališče na Dunaji) prične, kakor čitamo v listih, že v novembru tega leta. V ta namen priredilo se bode nekdanje Grey-ovo gledališče. Podjetju na čelu je češki gledališki vodja Kratochvil, kateri je bil te dni zaradi dovoljenja na Dunaji.

* (Parobrodsko društvo črnogor-sko) je že toliko, kakor gotovo. Meseca junija sklical se bode prvi delničarski zbor, okusno iz-delane delnice se že razpošiljajo, plovba s parobrodi pa bode pričela že tekom tega leta.

Pogreb pokojnega rodoljuba, mnogoletnega člana in odbornika „Sokolovega“ Ivana Kališnika bode v nedeljo ob polu 4 uri popoldne. Brate „Sokole“ pozivamo, da se pogreba v polni družini opravi blagovolno udeležiti mnogo-brojno. Zbirališče bode ob polu 3. uri popoldne v čitalnici, od koder se potem „Sokol“ poda z društveno zastavo na mirodvor.

Na zdravje!

V Ljubljani, dne 27. aprila 1888.

Odbor „Sokola“.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno tiganje po hrbitu in udih ter bolečine v členih uspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (31-6)

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonas v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roborantium (lase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, pleših, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi zaslužila, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonso in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoja (192-284)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Za Levstikov spomenik.

IX. izkaz.

Gospod Fr. Ferfila v Gorici	2 gld. — kr.
Fr. Šušteršič, kaplan v Smledniku	1 „ — „
dr. F. Jurtela v Ptui	3 „ — „
G. Jelovšek na Vrhniki	1 „ — „
Jos. Lenarčič na Vrhniki	1 „ — „
Ivan Gruden na Vrhniki	2 „ — „
Karol Rozman	1 „ — „
K. Pleško, dež. sodišča svetnik v Ljubljani	1 „ — „
dr. Košmelj v Belari	5 „ — „
dr. Arko v Loki	2 „ — „
Izkazanih	506 „ 34 „
Skupaj	525 gld. 34 kr.

Odbor „Pisateljskega društva“.

Umrli so v Ljubljani:

25. aprila: Jera Eppich, posestnica, 50 let, Krakovske ulice št. 17, za plućnico. — Fran Wagner, ključarjev sin, 1 1/2 leta, Franciškanske ulice št. 6, za jetiko. — Jožef Hren, umirovljeni konduktor, 55 let, za oslabiljenjem.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. aprila	7. zjutraj	725.0 mm.	12.2° C	sl. jz.	obl.	7.00 mm.
	2. popol.	724.1 mm.	15.8° C	sl. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	723.6 mm.	11.0° C	sl. jz.	dež.	

Srednja temperatura 13.0°, za 2.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 27. aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	79.10	78.90
Srebrna renta	80.45	80.40
Zlata renta	110.25	110.00
5% marcna renta	93.85	93.70
Akcije narodne banke	867.00	867.00
Kreditne akcije	274.40	274.25
London	126.80	126.80
Srebro	—	—
Napol.	10.03 1/2	10.03 1/2
C. kr. cekini	5.96	5.96
Nemške marke	62.25	62.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	166 „
Ogerska zlata renta 4%	97 „	50 „
Ogerska papirna renta 5%	96 „	35 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „	50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127 „	70 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „	— „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 „	80 „
Kreditne srečke	100 gld.	181 „

Telovadno društvo „Sokol“ naznanja tužno vest, da mu je mnogoletni člen, odbornik in predtelovadeč, gospod

Ivan Kališnik,

po kratki, mučni bolezni v 29. letu svoje dobe v četrtek, dne 26. aprila v Kočevji preminil. Truplo dragega rankega prepelje se v Ljubljano in se bode v nedeljo, dne 29. aprila ob polu 4. uri v mrtvašnici na pokopališču pri sv. Krištofu blagoslovilo in položilo k večnemu počitku. Blag mu spomin!

V Ljubljani, dne 27. aprila 1888.

Odbor „Sokola“.

Mašinst,

spособen in soliden,

išče se za neko manjšo strojarijo.

Ponudbe vsprejema upravništvo „Slovenskega naroda“. (302-2)

Največja prihranjenja v gospodinjstvu. V prodajalnicah kolonialnega blaga in delikates ter droguerijah se dobiva **Bouillon-Extract** dišava za jed. Ko najvišja odlikovanja in zlate kolajne. ne presegljivo zaradi dobrega ukusa in nizke cene. **Maggi's** priredjalo, izvrstno mesno juho. Marke: Extractum Purum, Aux Fines Herbes und Trüffel-Würze. Fine moke za juho iz sočivja. Napravljane pod varstvom c. kr. avstrijskega obrtnega nadzorstva in švicarske občnokoristne družbe. ● Osrednja zaloga: Wien, I., Jasomirgottstrasse 6. ● Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Schussnig & Weber. — V Zagorji: R. E. Michelić, Ivan Müller, Rudniška bratovska skladišča. — V Litiji: Ivan Waggonik. (902-23)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbna Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlowska sodbja v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojmi se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankoveci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naročilih velja poština

za posamični nezvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr.

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

50 kr. izvod, ako

si naročijo skupno

najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(37-13)

„NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Kongresni trg, Gledališka stolba.

Takoj delujoče. Uspeh zagamčen. **Neizogibljivo!** Denar dobi vsaki takoj povrnjen, pr katerem ostane moj sigurno delujoči **ROBORANTIUM** (brado ustvarjajoče sredstvo) brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpadlih in osivelih laseh. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld. **J. Grolich v Brnu.** V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v Trstu A. Praxmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristof-foletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradci: Kasp. Roth, Murplatz 1. Tam se tudi dobi: orijentalno lepotilno sredstvo, ki Eau de Hébé, naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr. **Ni sleparija!** (251-20)

Na novo vrejena
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
Gospodske ulice šte. 12.

Priporoča se p. n. gospodom pisateljem, založnikom in sl. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiskovin po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah. V več jako krasnih barvah tiskane **diplome** za častne občane in člane pa je dobiti samo v „Narodni Tiskarni“.

Tiska knjige, brošure, rice, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrate, plakate, vabila, vozne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade, itd., itd. Vedno v zalogi obrazci za posojilnice, sodnije i. d. Naročila se zvršujejo točno, ceno in lično.